

ENERGETICKÝ REGULAČNÍ ÚŘAD

Masarykovo náměstí 5, 586 01 Jihlava

Sp. zn. OSR-07203/2016-ERU
Č. j. 07203-3/2016-ERU

V Ostravě dne 27. července 2016

PŘÍKAZ

Energetický regulační úřad jako věcně příslušný správní orgán podle ust. § 18 zákona č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „energetický zákon“), v příkazním řízení podle ust. § 150 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, vedeném pod sp. zn. OSR-07203/2016-ERU s účastníkem řízení, kterým je společnost **Městský bytový podnik Lanškroun, s.r.o.**, se sídlem Dobrovského 43/III, 563 01 Lanškroun, IČO: 259 53 036, ve věci podezření ze spáchání správního deliktu podle ust. § 91 odst. 12 písm. d) energetického zákona, rozhodl

takto:

I. Účastník řízení, společnost Městský bytový podnik Lanškroun, s.r.o., se sídlem Dobrovského 43/III, 563 01 Lanškroun, IČO: 259 53 036, se tím, že jakožto dodavatel tepelné energie v rozporu s ust. § 78 odst. 1 energetického zákona v rámci vymezeného území „Sídliště Dvorské Lány“ (evid. č. ■), na adrese M. Majerové – Dvorské Lány, 563 01 Lanškroun, v období od 1. ledna 2016 nejméně do 4. dubna 2016 neověřil správnost měření měřicího zařízení tepelné energie, když v odběrném místě M. Majerové – Dvorské Lány, 563 01 Lanškroun, odběratele Sociální služby Lanškroun, se sídlem Lanškroun – Žichlínské předměstí, Janáčkova 1003, PSČ 56301, IČO: 750 81 849, měřil dodávku tepelné energie měřicím zařízením výrobní číslo ■, jehož platnost ověření skončila dne 31. prosince 2015, **dopustil spáchání správního deliktu podle ust. § 91 odst. 12 písm. d) energetického zákona.**

II. Podle ust. § 91 odst. 13 písm. c) energetického zákona se účastníkovi řízení, za spáchání správního deliktu podle ust. § 91 odst. 12 písm. d) téhož zákona ukládá **pokuta ve výši 3 000 Kč** (slovy: tři tisíce korun českých), která je splatná do 15 dnů od nabytí právní moci tohoto rozhodnutí na účet Energetického regulačního úřadu vedený u České národní banky, se sídlem Praha 1, Na Příkopě 28, PSČ: 110 03, č. ú. 19-2421001/0710, variabilní symbol 29516.

III. Podle ust. § 79 odst. 5 správního řádu ve spojení s ust. § 6 vyhlášky č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výdělku, které správní orgán hradí jiným osobám, a o výši paušální částky nákladů řízení, se účastníkovi řízení, ukládá povinnost uhradit **náklady řízení ve výši paušální částky 1 000 Kč** (slovy: jeden tisíc korun českých). Náklady řízení jsou splatné do 15 dnů ode dne nabytí právní moci tohoto rozhodnutí, a to na účet Energetického regulačního úřadu vedený u České národní banky, se sídlem Praha 1, Na Příkopě 28, PSČ: 110 03, č. ú. 19-2421001/0710, variabilní symbol 29516.

Odůvodnění:

Dne 11. února 2016 zahájil Energetický regulační úřad (dále jen „Úřad“) podle ust. § 5 odst. 2 písm. b) zákona č. 255/2012 Sb., o kontrole (kontrolní řád), kontrolu ve věci dodržování povinností stanovených ust. § 78 odst. 1 energetického zákona společností Městský bytový podnik Lanškroun, s.r.o., se sídlem Dobrovského 43/III, 563 01 Lanškroun, IČO: 259 53 036 (dále jen „účastník řízení“). Na základě získaných podkladů vyhotovil kontrolní orgán dne 5. dubna 2016 Protokol o kontrole č. [REDAKCE], č. j. 01591-7/2016-ERU.

Vůči kontrolnímu zjištění uvedenému v protokole o kontrole uplatnil účastník řízení řádné námitky podáním ze dne 7. dubna 2016 a připojil k nim fotky nového měřidla na kotelně Dvorské Lány Lanškroun, čímž chtěl dokladovat, že měřidlo, kterému prošla lhůta ověření, nahradil novým měřidlem výrobní číslo [REDAKCE]. Fotografie byly ze dne 5. dubna 2016. Námitky byly vyřízeny podáním ze dne 8. dubna 2016 č. j. 01591-9/2016-ERU s tím, že podklady byly přijaty a námitky byly akceptovány. Závěrem bylo konstatováno, že námitky nemají na závěry uvedené v Protokole o kontrole č. [REDAKCE] podstatný vliv, neboť vytýkané porušení energetického zákona trvalo nejméně do doby řádného ověření měřicího zařízení.

Po prostudování podkladů obsažených v kontrolním spisu sp. zn. 01591/2016-ERU, který byl převzat do správního spisu dne 1. července 2016, dospěl správní orgán k závěru, že není pochyb o tom, že se předmětného jednání dopustil účastník řízení a že jsou dostatečně zjištěny i ostatní skutečnosti, a proto přistoupil v souladu s ust. § 150 správního řádu k vydání tohoto příkazu.

Účastník řízení je dodavatelem tepelné energie na území města Lanškroun, a to na základě licence na výrobu tepelné energie č. 310102942 a licence na rozvod tepelné energie č. 320103060. Účastník řízení má v cenové lokalitě „Lanškroun - Dvorské Lány“ uzavřeny smlouvy o dodávce tepelné energie s odběrateli Sociální služby Lanškroun a Stavební bytové družstvo Lanškroun. Účastník řízení jako dodavatel tepelné energie provozuje ve výše uvedené cenové lokalitě rozvodné tepelné zařízení pod názvem „Sídliště Dvorské Lány“ (evidenční číslo [REDAKCE] přenosová kapacita [REDAKCE] MWt; s délkou teplovodního rozvodu [REDAKCE] km). V provozovně pod názvem „Kotelna – Dvorské Lány“ (dále jen „kotelna“) jsou umístěny 4 stacionární nízkotlaké teplovodní nízkoteplotní kotle typu GE 515 na zemní plyn s maximálním výkonem [REDAKCE] kW. V kotelně dochází k centrální přípravě teplé vody ve třech boilerech s mosaznou ohřívací vložkou. Vyrobená tepelná energie pro vytápění je distribuována dvěma odběratelům do osmi odběrných míst, teplá voda je z kotelny rozváděna jednomu odběrateli do sedmi odběrných míst.

V rámci kontroly bylo celkem u devíti měřicích zařízení kontrolováno, zda měřicí zařízení, jimiž je dodavatelem měřena dodávka tepelné energie, splňují podmínku platného ověření. U osmi měřidel byla lhůta ověření vyhovující. U jednoho měřidla, a to u měřidla výrobní číslo [REDAKCE] odběratele Sociální služby Lanškroun lhůta ověření skončila 31. prosince 2015. Tedy lhůta ověření v době provedení kontroly u tohoto měřidla nevyhovovala.

Správního deliktu podle ust. § 91 odst. 12 písm. d) energetického zákona se držitel licence na výrobu tepelné energie nebo licence na rozvod tepelné energie dopustí tím, že neměří, nevyhodnocuje nebo neúčtuje dodávku tepelné energie podle skutečných

hodnot teplonosné látky nebo údajů měřicího zařízení nebo neosadí, nezapojí nebo neudrží měřicí zařízení nebo pravidelně neověřuje správnost měření podle ust. § 78 odst. 1 energetického zákona.

Ust. § 78 odst. 1 energetického zákona ukládá dodavateli tepelné energie povinnost dodávku tepelné energie měřit, vyhodnocovat a účtovat podle skutečných parametrů teplonosné látky a údajů vlastního měřicího zařízení, které na svůj náklad osadí, zapojí, udržuje a pravidelně ověřuje správnost měření v souladu se zvláštním právním předpisem. Obsahem tohoto ustanovení je tak několik povinností uložených držitelům licence, jejichž nedodržení je následně zákonem postihováno prostřednictvím skutkové podstaty správního deliktu dle ust. § 91 odst. 12 písm. d) energetického zákona.

Podle § 3 odst. 3, písm. a) zákona č. 505/1990 Sb., o metrologii, ve znění pozdějších předpisů, stanovená měřidla jsou měřidla, která Ministerstvo průmyslu a obchodu (dále jen "ministerstvo") stanoví vyhláškou k povinnému ověřování s ohledem na jejich význam v závazkových vztazích, například při prodeji, nájmu nebo darování věci, při poskytování služeb nebo při určení výše náhrady škody, popřípadě jiné majetkové újmy.

Podle bodu 3.1.2 písm. a) vyhl. č. 345/2002 Sb., ve znění pozdějších předpisů, kompaktní měřiče tepla a chladu mají dobu platnosti ověření 4 roky.

Podle zjištěného skutkového stavu je účastník řízení dodavatelem tepelné energie ve smyslu ust. § 2 odst. 2 písm. c) bodu 1 energetického zákona. Účastník řízení je tedy subjektem, na něhož se vztahují povinnosti vymezené ust. § 78 odst. 1 energetického zákona.

Správní orgán v rámci správního řízení zjistil, že účastník řízení měřil v místě M. Majerové – Dvorské Lány, 563 01 Lanškroun, odběratele Sociální služby Lanškroun měřicím zařízením výrobní číslo [REDAKCE], jehož platnost skončila 31. prosince 2015.

Správní orgán tak má na základě výše uvedeného za prokázané, že účastník řízení v období od 1. ledna 2016, tj. od prvního dne, kdy uplynula platnost ověření výše uvedeného měřicího zařízení, do 4. dubna 2016 v rozporu s ustanovením § 78 odst. 1 energetického zákona měřil dodávku tepelné energie měřicím zařízením, u něhož již uplynula platnost ověření správnosti jeho měření, tj. pravidelně neověřoval správnost měření. Z fotografií předložených účastníkem řízení s datem 5. dubna 2016 bylo prokázáno, že nahradil měřicí zařízení bez platného ověření měřicím zařízením s platným ověřením.

Správní orgán tak má na základě výše uvedeného za prokázané, že byly naplněny formální znaky deliktu podle ust. § 91 odst. 12 písm. d) energetického zákona. V této souvislosti se Úřad nicméně musel zabývat také otázkou naplnění materiální stránky uvedeného deliktu.

Z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 31. května 2007 sp. zn. 8 As 17/2007-135 vyplývá, že aby mohlo být určité protiprávní jednání kvalifikováno jako správní delikt, musí být kromě formálních znaků deliktního jednání naplněna i materiální stránka deliktu a jednání musí vykazovat určitou míru společenské nebezpečnosti ve vztahu k porušení povinnosti stanovené zákonem na ochranu odpovídajících hodnot. Upravují-li zásady soudního trestání situaci, v níž formálně trestný skutek nelze považovat za trestný čin, je-li jeho společenská nebezpečnost nižší než nepatrná, musí obdobná pravidla platit i pro správní delikty.

Účastník řízení v rámci dotčeného vymezeného území neprovedl pravidelné ověření správnosti měření dodávané tepelné energie u jednoho měřicího zařízení. Správní orgán přitom podotýká, že energetický zákon uložením povinnosti dodavateli tepelné energie pravidelně ověřovat správnost měření v souladu se zákonem o metrologii, vyjadřuje zájem společnosti na tom, aby dodávka tepelné energie byla měřena, vyhodnocována a vyúčtována měřicími zařízeními, která měří skutečně dodané množství tepelné energie, které bylo do daného odběrného místa dodáno. V případě, že správnost měřicího zařízení není v pravidelných a právními předpisy stanovených intervalech ověřována, lze dospět k důvodnému závěru, že zájem společnosti na správném a ověřeném měření je jednáním účastníka řízení ohrožen. Dle názoru správního orgánu tak lze v jednání účastníka řízení, který v pravidelných intervalech neověřil správnost u jednoho měřidla, spatřit společenskou škodlivost, která postačuje k naplnění materiální stránky správního deliktu.

Správní orgán se dále zabýval otázkou, zda jsou naplněny podmínky uvedené v ustanovení § 91d odst. 1 energetického zákona, tedy zda účastník řízení za správní delikt neodpovídá, jestliže prokáže, že vynaložil veškeré úsilí, které bylo možno požadovat, aby porušení právní povinnosti zabránil. Z podkladů shromážděných v řízení nicméně existence takových okolností nevyplývá a účastník řízení existenci takových okolností ani nenamítal.

Lze uzavřít, že účastník řízení je odpovědný za spáchání správního deliktu podle ust. § 91 odst. 12 písm. d) energetického zákona, a správní orgán proto přistoupil k uložení pokuty.

Za správní delikt podle ust. § 91 odst. 12 písm. d) energetického zákona lze uložit podle ust. § 91 odst. 13 písm. c) téhož zákona pokutu až do výše 15 000 000 Kč. Jedná se samozřejmě o maximální možnou výši pokuty, jejíž uložení připadá v úvahu v případě zvláště vysoké závažnosti správního deliktu včetně jeho následků, době trvání a okolností, za kterých byl spáchán. V tomto případě je třeba uvažovat o uložení pokuty ve výši odpovídající okolnostem tohoto správního deliktu.

Při stanovení výše pokuty je správní orgán povinen postupovat podle ust. § 91d odst. 2 energetického zákona a přihlídnout k závažnosti správního deliktu, zejména ke způsobu jeho spáchání a jeho následkům, době trvání a okolnostem, za nichž byl správní delikt spáchán. V neposlední řadě správní orgán přihlédl při stanovení výše pokuty též k osobě účastníka řízení.

Při hodnocení způsobu spáchání správního deliktu, jeho následků, doby trvání a okolností, za kterých byl správní delikt spáchán, je třeba vyjít především ze zjištěného stavu věci. V řízení bylo zjištěno, že účastník řízení neprovedl ověření správnosti měření u jednoho měřicího zařízení. Platnost ověření správnosti měření skončila na konci roku 2015. V době provedení kontroly Úřadu tak bylo používáno měřicí zařízení, u kterého byla doba ověření správnosti měření překročena minimálně o tři měsíce. Vzhledem k délce platnosti ověření po dobu 4 let lze konstatovat, že od doby skončení platnosti ověření správnosti měření uplynula relativně krátká doba. Vzhledem k této skutečnosti lze závažnost správního deliktu hodnotit jako méně závažnou. Úřad dále jako k polehčující okolnosti přihlédl ke skutečnosti, že účastník řízení v době doručení protokolu o kontrole již závadový stav odstranil.

Uvedené závadové jednání nevedlo ke vzniku obohacení na straně účastníka řízení, tedy následek u odběratelů žádný nevznikl. Posuzovaný správní delikt tak lze vyhodnotit jako méně závažný.

Při stanovení výše pokuty je nutno též zohledňovat opakovanost porušování zákona účastníky řízení, ať už z pohledu neustálého porušování totožných ustanovení a právních předpisů, nebo celkové nedisciplinovanosti při nedodržování stanovených povinností. V tomto případě je třeba zohlednit, že účastník řízení není evidován v rámci žádného jiného správního řízení za porušení zákona ve věcné působnosti Úřadu. Lze tak říct, že účastník řízení porušil právní předpis ve věcné působnosti Úřadu poprvé, což je zohledněno při stanovení výše pokuty jako výrazně polehčující okolnost.

Co se týče osoby pachatele správního deliktu, správní orgán vycházel při stanovení výše pokuty ze závěrů dostupné judikatury Nejvyššího správního soudu (např. rozsudek Nejvyššího správního soudu sp. zn. 1 As 9/2008-133), z níž vyplývá, že správní orgán ukládající pokutu za správní delikt je povinen přihlédnout k osobním a majetkovým poměrům pachatele tehdy, pokud je podle osoby pachatele a výše pokuty, kterou lze uložit, zřejmé, že by pokuta mohla mít likvidační charakter, a to i v případech, kdy příslušný zákon osobní, a majetkové poměry pachatele v taxativním výčtu hledisek rozhodných pro určení výše pokuty neuvádí. Vzhledem k tomu, že správní orgán stanovil pokutu ve výši 3 000 Kč, tj. u spodní hranice zákonného rozpětí pokuty, nelze v případě správního trestání právnické osoby uvažovat o tom, že by taková výše pokuty mohla mít na účastníka řízení likvidační dopad. Správní orgán proto považuje stanovenou výši pokuty za zcela přiměřenou míře a významu chráněného společenského zájmu upraveného energetickým zákonem, a tato pokuta tak může plnit jak represivní, tak preventivní funkci. Zároveň správní orgán poznamenává, že pokuta byla uložena v souladu s ust. § 2 odst. 4 správního řádu, tedy ve výši odpovídající rozhodovací praxi Úřadu v obdobných nebo shodných případech.

Souběžně je výrokem III. ukládána povinnost úhrady nákladů řízení, neboť správní orgán je podle ust. § 79 odst. 5 správního řádu povinen účastníkovi, který řízení vyvolal porušením své právní povinnosti, uložit náhradu nákladů řízení paušální částkou. Podle ustanovení § 6 odst. 1 vyhlášky Ministerstva vnitra č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výdělku, které správní orgán hradí jiným osobám, a o výši paušální částky nákladů řízení, činí paušální částka 1 000 Kč.

Poučení:

Proti tomuto příkazu lze podle ust. § 150 odst. 3 správního řádu podat odpor ve lhůtě 8 dnů od jeho doručení, a to jeho podáním Úřadu. Lhůta pro podání odporu se počítá ode dne následujícího po doručení příkazu, nejpozději však po uplynutí desátého dne ode dne, kdy byl nedoručený a uložený příkaz připraven k vyzvednutí.

-Otisk úředního razítka-

Mgr. Lukáš Kugler, v. r.
vedoucí oddělení odboru správních řízení